

nek művelését nagyobb mérvben. De midőn Abd-el-Kader, ki a tábornoki tehetségét a legmagasabb vallási tekintéllyel rendkívüli személyében egyesítette, 1839. novemberben megszerezte a békét, a háború még egyszer kigyladt s a francia uralom biztonságát és uralmát kétségbe látszott helyezni. Habár a hadsereg 70,000 emberrel emellett, mégsem voltak képesek a francziák döntő ütözötet nyerni. Csak midőn Bugeaud tábornok (1841. febr. 22-től 1846-ig) lett kormányzóvá, veit a harc kedvezőbb fordulatot. A segítség folytán, melyet Marokko a szorongatott Abd-el-Kadernek nyújtott, a francziák 1844-ben ezen állammal is háborúba elegyedtek, mely azonban Tanger ostroma (okt. 6-án) és Bugeaud győzelme folytán ismét a francziák kezébe került. 1847. decemberben Lamoricière tábornoknak és Aumale hercegnek, ki aközben (1847. szeptemberben) kormányzóvá lett, meg kellett magát adnia. Az ország birtoka most egészen véve biztosítva volt s a francziák hozzá fogtak a közigazgatás rendezéséhez. Mindazonáltal a harc az egyes törzsek ellen tovább tartott, melyek folyton arra indították magukat, hogy Franciaországtól elváljanak s ellene fellázadjanak. A következő főkörmányzóknak, mint Charron tábornoknak (1848. szept. 9-től 1851. májusig) és Randon tábornoknak (1851. decz. 11-től 1855-ig) ily hadjáratokat kellett viselniök, melyek közül Kiskabylia elvetése St. Arnaud által (1851), s egyéb kabyl törzsek elvetése Randon által (1857) különösen kiemelendők. Az algiri államformának és közigazgatásának nevezetesebb változása az 1858. jun. 24. és aug. 31-iki rendeletek folytán állott be, melyek alapján a gyarmat az ujjonnszervezett algiri s gyarmattügyi ministerium hatáskörébe tevétt át, s melynek fejére Napoleon herceg nevezetett ki. Az utóbbi azonban később visszalepett s 1859. marc. 24-én Chasseloup Laubat gróf által helyettesített. Azonban ezen ministerium már az 1860. decz. 11-iki rendelet folytán ismét megszűnt s ismét az összhatalom magában egyesítő főkörmányzó nevezetett ki, először Péliassier tábornagy, aztán Mac Mahon tábornagy személyében. A német-francia háború alatt 1870-71-ben az arab törzsek újból fellázadtak, s csak nehezen s véresen sikerült a francziáknak a lázadást elnyomni. A tartománynak jelenlegi kormányzója Chanzy tábornok.

Az A. 1807-rt. művek közül mindenek előtt kiemelendő a tartomány tudományos kutatására üzemeltetett bizottság 1844. évi megjelent műve: „Exploration scientifique d'Algérie,

Lipose 1841); Jacquot, „Expédition du général Cavaignac dans la Sahara algérien au gérie” cím alatt; továbbá V a g n e r, „Reisen in die Regentchaft A. 1836-38” (3 köt., Avril et Mai 1847” (Páris 1847); „Tableau de la situation des établissemens français dans l'Algérie” (Páris 1838-46); J a s s u f tábornok, „Sur la guerre en Afrique” (Algir, 1860); B u r y, „Algérie et seine Zukunft unter französischer Herrschaft” (Berlin, 1855); B e r t a u i l, „L'Algérie française” (2 köt., Páris, 1856); B e r a r d, „Indicateur générale de l'Algérie” (Páris, 1867); F i l l i a s, „Géographie de l'Algérie” (1874); M a l t z a h n, „Sittenbilder aus Tunis und Algier” (1868). A francia foglalás történetét megírta F i l l i a s (1860) és N e t t e m e n t (1871). Ujabb művek A. ról: R o n d a i r e (1874) és G a s k e l l (1877).

Algir (ejzd: Aldsair; francz. A l g e r, spany. A r g e l, ang. A l g i e r s, az arab Al-Dzsair-ból, a. m. szízeket), a hasonnevű francia gyarmatnak fővárosa, a Földközi tenger mellett, 48,908 lakossal, ezeknek mint egy fele európai, a legmagasabb katonai, közigazgatási és igazságszolgáltatási hivataloknak s egy éreknak székhelye, van egyetemi akademiája s több más tanintézet; szép és fontos tengeri fekvésű; a kikötőt s az erődítési műveket 1530 óta Barbarossa nagy kitérővel és pazarul építette; van tengeri kikötője 15 hadi hajó számára; a part hosszában útegek vannak felállítva. A várostól éjszakra még magaslaton fekszik Kaszba, egykor fellegvár s három algiri deinek székhelye, ma kaszárnya. A városnak nevezetes s folyton gyarapodó kereskedelme van. Jó utak a várost a gyarmat legnevezetesebb helyeivel kötik össze. Az algiri vasút Blidán és Orléansvillán át Óranig vezet.

Helyi hírek.

— **Értesítés.** A nagy-kanizsai dalárda választmányának 1878. évi június hó 4-én megtartott ülésében hozott határozata folytán, van szerencsém a t. dalárdai pártoló tagok tudomására hozni, — miszerint a f. é. június hó 8-ára a „Sörkertben” tánczoskoruszkával rendezett határozott dalestély, kőbejött akadályok miatt, — ugyanott június hó 15-én fog megtartatni. Rothmann Béla, elg. titkár.

— **Győrkerületi főispán** az 5. óra június 7-én a déli vonattal Kanizsára érkezett s ma nap a főgymnásiumban az érettségi vizsgálatok megkezdettek.

— **Sajnálattal** olvastam a távollétben megjelent „Zalai Közlöny” május 26-iki számában leirt „Zala rablás”-t, melyet helyreigazítanom erkölcsi kötelesség. Tény, hogy a szent-mihályi vaspályánál történt postai átadás és átvételnél pénzvesztés csúszkolt el, de ez

korántsem postai rablás, s így e sajnos körülírt név nem a postai épület minősége okozta, aztán nem is a közlekedési ministeriumhoz tartozik a postaiügy, sem főpostahivatali revisorok sem léteznek; ennyi elhárítandó tudatosság közlelmény midőn megérkeztünk vissza-vonok, tisztelettel hajlok, meg a köztisztelt, éremekben megöszült s tisztas családú Merkly Antal ur előtt, ki munkássága, szorgalma által példát nyújt mindenkinek; szerencsétlenség éret mindenki s így e postai szerencsétlenség s kellemetlenség felett szinte részvételtjes sajnálatomnak adok kifejezést, ahelyett, hogy a tisztas férú s hivatalbeli közegeli személyes sértetést érdemelniének. N.-Kanizsa, június 8. 1878. Bátorfi.

— **A nagy-kanizsai iparos** segédok „önképző egyesület”-ének alapja javára f. hó 2-án rendezett táncvizsgálat eredménye a következő lett: Bevétel jegyekből 40 frt 23 kr. Feltöltéséből 6 frt 11 kr. Összesen 46 frt 34 kr. Kiadás volt összesen 39 frt 40 kr. Maradt tiszta jövedelem 6 frt 94 kr. Feltöltés: Németh Simón 70 kr., Brenner Emil 30 kr., Heisenberger János 20 kr., Hirschler Mór 20 kr., Dóor István 20 kr., Roth Mór 20 kr., Wollák B. 20 kr., Ismeretlen 40 kr., Rimer Ferenc 20 kr., Czimbalek János 20 kr., Novotny János 11 kr., N. N. 70 kr., Mankovits Berta k. a. 40 kr., Keller Ferenc 20 kr., Schmeijsski Anna k. a. 50 kr., Kaufmann Lajos 20 kr., Neufeld Samu 20 kr., Briller Albert 10 kr., N. N. 1 frt. Fogadják a s rves felültesűk humanus tettükért kezdetleges egyesületünk nevében hálás köszönetemet. Németh Simon id. egyesületi titkár.

— **Egy gymnasiumi** 8 osztályt végzett ifjú alközi nevelői vagy irodai alkalmazása s esetleg körjegyzői segédnek. Bővebb tudósitást e lapok szerkesztője ad.

— **A déli vasútszárazság** egyik nagyérdemű s köztisztelt szorgalmú ellenőre Eklér urat és családját nagy csapás érte, hosszas szenvedés után Jsefa leánya meghalt s június 7-én nagy részért mellett történt temetése.

— **Hymen.** Özevgy nagy unyomi Sényi Gabórán született pallini Inkey Amália örömmel jelenti szeretett leányának, nagy-unyomi Sényi Amáliának, Méltóságos óvári és szent-miklósi gróf Pongrácz Agoston országgyűlési képviselő ural, néhai Méltóságos óvári és szent-miklósi gróf Pongrácz Rezső os. k. kamarás és arany sarkantyú visző és Méltóságos özevgy óvári és szent-miklósi gróf Pongrácz Rezsőné született óvári és szent-miklósi Pongrácz Sidonia grófné csillagkeresztos hölgy fiatal f. é. június 1-én Nagy-Únyomban történt házassági egybekelését. Nagy-Únyom, 1878. június havában.

— **Lövinger József** a kesthelyi ir. hitközség kántora — több, működvelő közreműködésével f. hó 16-án az „Amazon” szálloda nagytermében hangversenyt fog rendezni. A műsorozat következő: 1. Isten dicsőesége (Beltörököt) énekl s összes kar. 2. Solodal „O, bitt Euh liebe Vögelein” előadja Beck Berta k. a. Klug József ur songorakiséretével. 3. Honvágy (Zsuzskoskytól) énekl s összes kar. 4. Szavalat „A búnos éjszakája” (Nyilas Samutól) szavalja Belányi Tivadar ur. 5. Változatok magyar darabok fölött songorán előadja Molnár János helybeli r. k. kántor ur. 6. „Die Fischer” von C. M. Gabussi. Tercetköz előadja S. lányka, Eckstein Mór, Lövinger József és Hofman Jakab zenekíséretével. 7. Duetto „Kunok” operából előadja Lövinger József és Beck Berta k. a. songorakisérettel. 8. Vándor dal (Abtől) énekl s összes kar. Záradékok: Komisches Duett, „Ein Jäger fröhlich von Richard Genée” előadja Lövinger József és Hofman Jakab kántor urak. Belépti díj: személyjegy 1 frt. Csaldjegy 2 frt. Kezdeteste 8 órakor. Kesthely, 1878. máj. 6.

— **A kesthelyi** m. kir. gazdasági tanintézet hallgatói által, a Hérvízen, f. hó 1-én rendezett tavaszi mulatság igen szépen sikerült. A fiataloknak oly kellemes szórakozást és szép élvezetet nyújtott tánc, — melyben a négyeseket 30 pár lejé, — estü 7 órakor vette kezdetét s csak napféltelődést ért véget. A kesthelyi község — nem tudjuk mi okból — kevésbé volt képviselve mint a vidéki. Ott voltak a kesthelyi urhölgyek közül: Csaszák M. Mariska, Gárgor nővérek, Galba Emilia, Kovács Laura, Hotel Matild, Pataky Lujsa, Gleiman Györgyike, Szabó Janka és Etel; mégis Puly Jánosné, Villásy Pálné és Baross Ignáczné uradók. A vidéki urhölgyek közül ott voltak: Nedeczky Emma Budapestről, Mezőcsy Nina a Vidornya Lakról, Botka nővérek Hábtórtól, Koller Vilma Pákörtől, Csák Irma Szántórtól, Bakó Örszse Felső-Rajkórtól, Noszolyi Laura Dukáról és Vieber Emilia Palimból; mégis Koller Istvánné Alsó-Rajkórtól, Kamocsay Károlyné Kis-Komárból, Vassary Lászlóné Nagy-Csenkórtól,

Csák Antalné Szántórtól, és Gruner Ernóné Egerből. Nem mulasztottuk el az alkalommal a rendezőség buszó tevékenységét és fardhatatlanságát felett elismerésünket nyilvánítani, mert méltán elmondhatjuk, hogy az oly győzsdörden sikerült mulatság rendezésében a ferdém öket illetti.

— **Gondatlan szölkök.** A vidornyaláki szölköghyben, egy kis gyermeket egy tüthelyen tett anyja; a tüthelyen forró vízzel töltött fazék volt, mit a kis gyermek játék közben felborított, magát egészen öszeregette s iszonyú kínok közt halt meg.

— **Spirítussal egette** magát össo a napokban egy család Kesthelyen. Amiat — a kis gyermekek részére ételt melegített — a melegítő spirítust öntött, véletlenül az asztalra is dőlt s ez is meggyúlt; midőn elolantani akarta ruhája meggyúlt, s ő egész testén öszeregett.

— **Gyűlölet.** Magyar István, gögánfai földbirtokos folyó hó 3-án délelőtti 10 órakor, hosszas betegkedés után, 75 éves korában, végelegyűlölet következtében jobbléte szenderült. Temetése f. hó 4-én délután 6 órakor nagy részért mellett történt. Legyen könnyű a hant, mely e gondos családát, gyengéd férj és jó gazda földi maradványait takarja. Nyugodjanak békében harvai!

— **Iskolát látogatás.** Sümeghen f. é. június hó 4-én nagy. Palotai Ferenc Veszprém egyhásmegye fő tanfelügyelő látogatásával szerencsétlente az iskolákat. A buszó tanterfű meg este hét órakor is kitarító figyelemmel hallgatta a tanulók feleletét, kikhez intézett tapintatos kérdéseiből azonnal a jártas pedagógus tünd ki. Údvs intési, megnyerő atyai bánásmódja — a taneseményt nagyra becsülést és a tanítványok szeretetét vívta ki. Hozza Isten minél többször!

— **A salamegyei** általános tanítóesület — kesthelyi járás-kör — f. hó 5-én, Kesthelyen, a községi elemi népiskola tanhelyiségében tartotta az évi tavaszi ülését, melyen a tisztújítás következtelődött történt meg: Wieszkároly cinókké, Németh Károly zalavári alelnökké, Belányi Tivadar jegyzővé, Klug József pénz- és Magyar József sz. györgyvári könyvtárnokká, mégis Csathó Alajos, Biró József, Szeits Károly és Polts Pál választmányi tagokká választattak.

— **A soproni** kereskedelmi s iparkamara kereskedelmi osztályának jegyzőkönyvéből közzöljük a következő érdekes „iparjogi” kérdésvitatást. „Somogy megye elialapja — előfordult azon eset alkalmából, — mely szerint Danneberg és Weiss nagy-kanizsai terménykereskedő cég Grossmann testvérek babcsoi gabonakereskedő üzelethez helyesen saját cégtel kifüggesztette, a babcsoi piaczon felállított meghatalmasottja által gabona vásárlásokat eszközöltet és a gabonát ott raktárba helyeztet, — véleményt kér az iránt: vajjon nem tekinthető ez az üzeletnek ilyenképen gyakorias főközületnek? Az osztály az ügyiratot, különösen a nagy-átádi szolgabírósnál Weiss Adolffal, mint a Danneberg és Weiss cég képviselőjével 1877. november 21-én felvett jegyzőkönyv alapján azon véleményt neveli, hogy az utóbb nevesett cégnek Babcsoan gyakorolt üzelet főközületnek nem tekinthető. A gabonátüzet természetese egészen különböz más üzelet természetel. Ugyanis a gabonátüzet nagyobb cégek által általánoson nem egy helyen, hanem mindenütt, hol kedvező viszonyok kínálkoznak, annyiban gyakorolattik, a mennyiben vagy bejegyzett kereskedők, vagy személyesen tesznek vásárlásokat, vagy ilyet meghatalmasottjaik által eszközöltöttek. Mintán pedig a fuvar a gabonátüzetnél nagy szerepet játszik, enné fogva természetese, hogy ily kereskedők mindenütt, hol nagyobb vásárlásokat tesznek vagy tetteznek, raktárhelyiségekről gondoskodni kénytelenek, melyekben az üzelethez mozgatni gabona körüli szükséges teendőket végezöttek és honnan adandó kedvező alkalommal készlettel felett rendelkeznek. Hogy ily esetekben a raktár fölé a tulajdonos cége kifüggesztetik, nem csak természetese, de sok esetben szükséges is; a mig azonban az üzelet csupán erre szorítokzik, főközületnek jellegével meg nem bír és főközülettel csak akkor válik, ha a kereskedő telephelyen kívül a saját cége alatt tényleg kereskedést üz, azaz vételeket és eladásokat eszközöl. Hogy az utóbbi eset a Danneberg és Weiss cégnél fennforogna, az az ügyiratokból nem derül ki, miből az osztály kezdetben kifejezett véleményét meriette. A kereskedelmi osztálynak ezen véleménye felett hosszabb, igen élénk vita fejlődött és végre önkör urnak azon véleménye: miszerint minden bejegyzett terménykereskedő jogosítva van, mindenütt és minden helyen vásárlásokat tenni vagy meghatalmasottal által tettezni, raktárakat birni, azokba gabonát elhelyezni, a raktárakat feliratokkal, vagy más módon mint bevásárlási raktárakat megjelölni, anélkül, hogy ebben főközületnek jellege felismerhető lenne; mihelyest azonban a raktárak iroda van öszeregetve és a felett a tulajdonosnak cégteljelölés kifüggesztve, ezen üzelet főközületnek tekintendő,

kezdeté egy a testtől oly független lény léte? — ugyintán az örök igazsággal szemben: „Az érem magát jutalmazza, mint a bűn magát bünteti” megelhetős razzal állnának a dolgok, ha a kereszténység a halhatatlanság tanak pontosabban össo nem kötötte volna az erkölcsiiséggel. A kereszténység a halál milliókra nézve az eg anyglává vette, mely a gond gyermekeknek megnyitja hártone ajtaját. Mindnyájan, mint Adiason, a halhatatlanságot a lélek törekvésene alapítjuk, azt bebizonyítani a mit nem tud. Csak egy keresztény kiálthat így így: halál, hol a te fullánkod? koporsó hol a te dadalod? s előtte nem élet, mit életnek hanem mit halálnak mondanak. Herrnhuttkot meg se halnak, hanem csak haza mennek, mint a Hollandok, míg a bölcs tovább nem viszi, mint a bizonytalanság vizsgálói.

De hát ezen tételek: „a semmiből soha sem lesz valami és a valamból soha sem lesz semmi” nem tökéletes egyenlő togalmak és párhuzamos igazságok-e? A fonmaradás nagyobb esuda-e mint a létezés? Hasztalan iparkodnak az Epieureusok a halál képét virággal koszoruzottserlegek és zenével elűzni, a természet nem engedí magát ugy állítani, mint Sándor Bucephalja, hogy árnyékát észre ne vegye; vakmerőbb és kevélyebben sarkantuzták a Stóak a természetet de szint oly hiába. Legtöbben így gondolkoznak: „jobb ha van valamim miutha volna” megtartják a mivel egy szer birnak s teteszenek maguknak ide leun az érzelmeik köztelkei között. Azok, kik a haláltól félnek, méltán irigykedhetnek a vallási rendszerreke, melyek nyilván ezet haláltól félelem ellen dolgoznak. Egy bizonyos seisd assal szépitgette ebbeli félelmét: „értetek Krisztus meghált, nekünk szegény seidöknek azonban magunknak kell bőrünköt vinni vásárra.” (Folytatása köv.)

A számüzött.

A hazától számüzöttén
Unók bünye vetemedtem.
Hátarónd meg-megállva
Átkot szórtam a házra!

Átkot, szitkot, irótástát:
Isten nyílt, gyűlölt, szűlt!
S hogy emelék is kitépjem
— Indulatom bösz hevében —

Sarumról áh! lerástam
P o r á t, hogy még a x t se lássam.

Évek múltak. Megöszültem,
S megüit állok — megörböltén —

— Mért nem inkább megöröltén?
Hátaróndál, szölköldem!

Felvert lelki-imregetem
Soha nem hágy nyireget nekem.

— Honarónd, szentegőrt:
K a s z a v a d o r g, ös!

Az ágyamból felkórászol,
S öldös, mardos, legyek bárhol!

Lerakadók terhe alatt!
Házam, házam, bocsnaték!

Boosakd, a mit elkövettem!
Felejtjed, felejtjed, felejtthetien!

Reggel kezdem az imámát:
„Engedd látnom a házamat!”

S midőn este imám végsem,
Megint csak azt kérve kérem!

Nem tudok én szölköldem!
Sirba szállni a külföldem!

Ott hol bölcsöm, állott, ottan,
Pihenhetnék koporsómban!

Inkább anyaföldben hoztam,
Semmint élre a távolban!

De ha... de ha... semmiképen
Sem engednék hazatértem:

Add szomba azt porbólól,
Mit lerástam sarumrólól!

WITT FÜLÖP.

